

In dankbare
en liefdevolle herinnering aan

AGNES LIEBERS-PETERS

Agnes van Griet

weduwe van
Wiel Liebers

* 13 - 1 - 1939
Groesbeek

† 9 - 1 - 2024
Groesbeek

Net voor het overlijden van pap -28 april 2014- verhuisde mam naar de Kasteelhof. Dit dubbele afscheid van pap en van haar huis was zwaar. Mam raakte langzaam de weg kwijt. Het werd een verwarrende tijd voor haar en voor ons. Toen ze na 6½ niet meer thuis kon wonen, werd ze op de Meent goed opgevangen, maar haar onrust bleef. We hadden haar graag fijnere laatste jaren gegund. Met veel liefde en dankbaarheid denken we aan haar terug.

Mam was 't jongste van de 11 kinderen van Frans Peters en Griet Nillessen, geboren toen haar moeder als 46 was. Ze groeide op op de Stekkenberg en bleef er bijna heel haar leven wonen. Ze werd coupeuse, maar alleen thuis in een kamertje zitten naaien, vond ze niks. Dus nam haar oudste broer haar mee naar 'hun' 'Pallas'. Op een fietstocht met een vriendin kwam ze Wiel en zijn vriend tegen. Liefde op het eerste gezicht. Op haar 18^e werd de verkering officieel. Op haar 22^e trouwden ze. Haar trouwjurk maakte ze zelf. Ze trokken bij de ouders van Agnes in. Daar werden Frank en Paul geboren.

In hun zelfgebouwde huis aan de Schrouwenberg kwam Hans er nog bij.

Mam was een levendig en hartelijk mens. Ze hield van het leven, van feesten en dansen en mensen om zich heen. Pap en mam gingen ook elk jaar op vakantie en mam had enkele lieve, trouwe vriendinnen. Op haar 50^e haalde ze nog haar rijbewijs.

Voor ons was ze een zorgzame, lieve moeder, die er altijd was. Later werd ze een trotse oma en omi. Je mocht ons niet te na komen, want dan kwam ze vurig voor ons op. Ze had een groot en sterk gevoel voor rechtvaardigheid. Ze was hard voor zichzelf. Als het haar even teveel werd, stapte ze op de fiets en dan nam de wind haar zorgen weer mee. Toen pap niet meer werkte, ging zij een paar dagen werken.

Mam, schoonmoeder, oma en omi, je was het hart van ons gezin. We hebben heel veel meegemaakt met elkaar. De laatste tien jaren waren niet makkelijk. We hopen dat pap je nu tegemoet komt en dat al je zorgen en vragen vanzelf van je afvallen. Heel veel dank voor alles wat je voor ons hebt gedaan en betekend en wie weet tot we elkaar ooit weer zien.

Frank
Joyce en Roel, *Sepp, Liva*
Paul
Hans als Rob

*Voor alle zorg en liefde aan mam gegeven en
voor uw aanwezigheid hier, zeggen we u hartelijk dank.*

